

Věstník MZd ČR, částka 1/2005

ZPRÁVY A SDĚLENÍ

1.

VZDĚLÁVACÍ PROGRAMY PRO SPECIALIZACE ZUBNÍCH LÉKAŘŮ

ZN.: 36533/2004/VVO

REF.: Radka Špírková, tel. 22497 linka 2505

Ministerstvo zdravotnictví k zajištění specializačního vzdělávání pro zubní lékaře v oboru ortodontie a v oboru orální a maxilofaciální chirurgie (podle zákona [č. 95/2004 Sb.](#), o podmínkách získávání a uznávání odborné způsobilosti a specializované způsobilosti k výkonu zdravotnického povolání lékaře, zubního lékaře a farmaceuta) zveřejňuje tyto dva vzdělávací programy

I.

ORTODONCIE

oprava: [částka 7/2005](#)

1. Cíl specializačního vzdělávání

Cílem specializačního vzdělávání v oboru ortodontie je získání potřebných teoretických znalostí a praktických dovedností v oblasti diagnostiky, indikací, plánování a provádění ortodontické léčby k samostatné činnosti v oboru.

2. Minimální požadavky na specializační vzdělávání

Podmínkou pro přijetí do specializačního vzdělávání v oboru ortodontie je získání odborné způsobilosti k výkonu povolání zubního lékaře ukončením nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu zubní lékařství nebo stomatologie na lékařské fakultě. U absolventů studijního programu stomatologie je dále podmínkou 12 měsíců praxe v zubním lékařství.

Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře formou celodenní přípravy v rozsahu odpovídajícím stanovené týdenní pracovní době podle [§83a](#) zákoníku práce.

Podmínkou získání specializace je zařazení do oboru a absolvování specializované praxe v minimální délce 3 roky na akreditovaném ortodontickém oddělení stomatologické kliniky fakultní nemocnice nebo na dalších akreditovaných pracovištích. Součástí této praxe je splnění minimálních podmínek pro samostatný výkon povolání zubního lékaře ([§7](#) odst. 3 písm. b) v případě absolventů studijního programu stomatologie.

Účast na vzdělávacích aktivitách:

povinný kurz Lékařská první pomoc – 3 dny,

povinný seminář Základy zdravotnické legislativy – 1 den,

povinná účast na odborných seminářích akreditovaného pracoviště,
další odborné akce IPVZ, odborné společnosti, ČSK aj.

3. Rozsah požadovaných teoretických vědomostí a praktických dovedností

Teoretické znalosti:

anatomie orofaciální soustavy, vývoj deformit faciálního skeletu,

základy lékařské genetiky v aplikaci na obor,

embryologický vývoj obličeje, normální vývoj obličeje, čelistí a zubů, vznik rozštěpů a jiných kongenitálních malformací v obličeji; projevy některých syndromů v obličeji a chrupu; růst a vývoj orofaciální soustavy, variace v růstu a vývoji,

etiologie ortodontických anomálií; genetické a zevní faktory ovlivňující vývoj chrupu a růst; pubertální růstové zrychlení, skeletální věk, zubní věk; růstová centra v obličejovém skeletu; postnatální růstové změny v kraniofaciální soustavě, včetně měkkých tkání,

vývoj chrupu, vývoj normální okluze od narození do dospělosti, variace v tomto vývoji, anomálie v počtu, velikosti, tvaru a poloze zubů, anomálie vztahu zubů a zubních oblouků; vývojové tendence u jednotlivých anomálií, též s ohledem na stupeň závažnosti; vliv ageneze zubních zárodků a přespočetných zubů na vývoj chrupu a zubních oblouků; vliv předčasných ztrát dočasných zubů a extrakcí stálých zubů na vývoj chrupu,

fyzilogie dýchání, řeči, polykání a žvýkání; typy dýchání, polykání, poruchy výslovnosti,

normální a abnormální funkce při artikulaci chrupu, normální a abnormální funkce měkkých tkání, normální a abnormální funkce temporomandibulárního kloubu, diagnostika funkce čelistního kloubu, léčebné prostředky při poruchách čelistního kloubu,

histologie tkání obličeje a chrupu, vývoj kosti, chrupavky, zubu a svalů, pohyb zubu a tkáňové změny s ním spojené, mechanismus resorpce kořenů,

proces erupce zubu, spontánní posuny zubů, efekty různých typů síly na tkáň a buňky, efekty typu síly a velikosti síly na tkáňové změny; histologické aspekty enchondrálního růstu v nazálním septu, kondylární chrupavce a v růstových štěrbinách dlouhých kostí, růst kosti v suturách a na povrchu kosti; efekt dentofaciálních ortopedických sil na tkáň,

psychologie dítěte, adolescenta a dospělého; koncepce vývojové psychologie, aspekty motivace pacienta a odhad kooperace při léčbě; psychologické aspekty puberty a adolescence; vliv vzhledu obličeje a chrupu na sebehodnocení; psychologické aspekty ortodontie, ortognatické chirurgie,

biostatistika, metodologie statistiky, běžně používané metody lékařské statistiky, porozumění a schopnost interpretace statistického hodnocení výsledků v odborné literatuře ortodontické a příbuzných oborů, výběr souboru a požadavky na kontrolní soubor; zhodnocení validity závěrů ve vědeckých pracích; filozofie vědy, etické aspekty výzkumu na zvířatech a u lidí,

- epidemiologie, principy epidemiologických šetření, analýza dat a kritické zhodnocení nálezů; prevalence a incidence ortodontických anomálií; validita indexů určujících potřebu léčby; vliv společnosti na potřebu ortodontické léčby; aspekty ovlivňující subjektivní potřebu léčby; role ortodontisty v potřebě léčby; faktory používané v odhadu objektivní potřeby léčby,
- znalost základů radiologie a hlavních radiologických technik používaných v orofaciální oblasti; znalost rizik rtg metod,
- materiály používané v ortodoncii, jejich složení a vlastnosti; ortodontická biomechanika a její klinická aplikace; znalost základů statiky; ortodontické síly, jejich vlastnosti a účinky; moment síly, centrum rezistence, centrum rotace,
- biologická interpretace analýzy kefalometrického snímku a znalost hranic možností kefalometrických analýz; znalost možností a limitů různých metod longitudinálního kefalometrického vyhodnocení; limity růstové analýzy a analýzy léčebných změn; validita a limity prognózy růstu a prognózy růstové rotace včetně komputerované predikce,
- znalost tendencí k recidivě u různých anomálií a léčebných změn; znalost změn, které mohou nastávat v době retence; změny, které nastávají po skončené retenci,
- iatrogenní efekty ortodontické terapie; rizika spojená s jednotlivými léčebnými metodami a retenčními prostředky; vliv různých podmínek a věku na iatrogenní efekty; možný vliv léčby na temporomandibulární kloub; dlouhodobý vliv různých typů léčby na parodont; faktory ovlivňující resorpci kořenů; možný vliv léčby na estetiku obličeje,
- indikace extrakcí zubů v rámci plánu ortodontické léčby; indikace a kontraindikace interceptivní léčby,
- znalost indikací, konstrukce a používání snímacích aparátů a funkčních aparátů; indikace, konstrukce a různé typy extraorálních tahů; faciální masky, kombinované mezičelistní aparáty s extraorálním tahem; znalost možností a jejich hranic u snímacích aparátů, funkčních aparátů, extraorálních aparátů,
- indikace, konstrukce a možnosti palatinálních a linguálních oblouků, aparátu k ruptuře patrového švu,
- indikace a aplikace plných fixních aparátů; hlavní typy plných fixních aparátů; znalost typických postupů i řešení atypických stavů v průběhu terapie plným fixním aparátem; postupy u typických anomálií; způsob doladění okluze a artikulace v etapě "finishing"; indikace, složení a způsob použití retenčních aparátů, jejich možnosti a omezení; vhodná doba retence,
- indikace a specifické aspekty ortodontické léčby u dospělých; spolupráce s praktickým zubním lékařem při ortodontické léčbě dospělých,
- kranio-mandibulární dysfunkce, etiologie a prostředky ke zmenšení potíží pacienta; indikace a kontraindikace ortodontické léčby u pacientů s kranio-mandibulární dysfunkcí,
- multidisciplinární přístup k léčbě pacientů s rozštěpy rtu, čelisti a patra; indikace a časová aplikace; ortodontická léčba pacientů s rozštěpy,

- indikace a aplikace kombinované ortodonticko-chirurgické léčby čelistních anomálií;
specifické aspekty ortodontické léčby u pacientů s ortodonticko-chirurgickou léčbou,
- indikace a kontraindikace ortodontické léčby u pacientů s poškozeným parodontem;
specifické aspekty ortodontické léčby a její přínos ke stavu parodontu u těchto pacientů,
- indikace a aplikace ortodonticko-protetického nebo ortodonticko-restorativního řešení,
specifické aspekty ortodontického léčení u těchto pacientů,
- etiologické aspekty zubního kazu, onemocnění parodontu a lézí měkkých tkání s ohledem
na ortodontickou léčbu,
- hygiena dutiny ústní u ortodontického pacienta; rizika poškození skloviny a parodontu,
hygienické programy, problematika orální hygieny před, v průběhu a po ortodontické
léčbě,
- prevence přenosu infekce v ortodontické ordinaci; metody sterilizace nástrojů; ošetřování
vysoce rizikových pacientů s ohledem na přenos infekce,
- prostorové uspořádání ortodontické praxe; zařízení a nástroje v ortodontické praxi;
získávání a výběr zdravotnického personálu, jeho výuka a kontrola kvality práce;
financování a řízení ortodontické praxe,
- využití počítačů v ortodontické praxi; práce s textovými editory; databázový soubor,
- ergonomie v ortodontické praxi; optimální poloha pacienta, pozice ortodontisty,
instrumentářky a umístění nástrojů k jednotlivým pracovním postupům; efektivní
časování a postupy při provádění jednotlivých úkolů,
- právní aspekty ortodontické praxe; předpisy a zákony; odpovědnost a možné rizikové
situace, které mohou vést k soudním sporům; potřebná profesní pojištění; postupy při
odborných resp. soudních sporech,
- profesionální etika; způsob chování a jednání očekávaný od ortodontisty jako lékaře; etické
standards ve vztahu k personálu, pacientům a kolegům ortodontistům i kolegům jiných
oborů; způsob transferu pacientů.

Praktické schopnosti a dovednosti

- identifikovat a popsat stav chrupu ve smyslu normality a abnormality; diagnostikovat
abnormality a patologické změny na rtg snímcích; popisovat morfologii hlavy podle
kefalogramu; prokreslit hlavní struktury z kefalogramu v norma lateralis a frontalis;
provést některé kefalometrické diagnostické analýzy na průkresech; interpretovat
biologicky správně odchylky u jednotlivých měření na snímku,
- instruovat pacienta k provádění optimální orální hygieny před ortodontickou léčbou i při
aplikaci ortodontických aparátů; diagnostikovat před léčbou rizikové pacienty s ohledem
na demineralizaci skloviny a gingivitidy v průběhu ortodontické léčby,
- výběr materiálů ortodontického aparátu (dráty, zámky) podle požadovaných účinků a
vlastností; určení účinku sil produkovaných různými ortodontickými aparáty; určení
účinku ortopedických sil,

podrobné klinické vyšetření; určení maximální interkuspidace a základních poloh dolní čelisti; provedení vysoce kvalitních otisků chrupu s maximální reprodukcí alveolárních výběžků; provést registraci obličejovým obloukem a zamontovat modely do artikulátoru; provést dobré extraorální a intraorální fotografie; zhotovit dobré rtg snímky k ortodontickým účelům,

provést předběžné diagnostické zhodnocení a klasifikaci při ortodontické konzultaci pacienta; poskytnout poradu při konzultaci ohledně vhodnosti léčby, ohledně potřeby podrobnějšího vyšetření,

dosáhnout správného diagnostického vyhodnocení na základě anamnestických údajů, vyšetření pacienta, modelů chrupu (včetně diagnostického "set-up"), rtg snímků, kefalogramu, fotografií a dalších vhodných podkladů,

určit léčebný plán pro různé typy ortodontických a dentofaciálních anomálií, včetně strategie léčby a retence, terapeutických prostředků, časového určení a sekvence jejich aplikace, prognózy a odhadované doby léčby a doby retence; prognózovat pravděpodobný vliv na vývoj obličeje a chrupu, pokud nebude prováděna žádná ortodontická terapie; definovat cíle léčby s patřičným zvážením alternativ,

provést růstovou analýzu na dvou časově vzdálených kefalogramech téhož pacienta; určit změny způsobené léčbou na průkresech kefalogramů léčeného pacienta,

praktická aplikace interceptivních metod; schopnost zhotovit a provést opravu snímacích aparátů; zhotovení a používání palatinálních a lingválních oblouků, aparátů k ruptuře patrového švu; plná znalost a schopnost práce s alespoň jedním typem plného fixního aparátu; schopnost provádění typických i atypických ohybů na drátěných obloucích; zhotovení typických retenčních aparátů.

Školenec získává tyto dovednosti cvičením na modelech (fantomech) a praktickou léčbou minimálně 60 dobře dokumentovaných pacientů po celou dobu přípravy (s výjimkou prvních 9 měsíců).

4. Všeobecné požadavky

Znalosti právních předpisů ve zdravotnictví, systému zdravotní péče, posudkového lékařství.

5. Hodnocení specializačního vzdělávání

a) průběžné hodnocení školitelem - celá příprava probíhá na akreditovaném pracovišti podle studijního programu, školitel vyhodnocuje pravidelně pokrok školence v přípravě,

b) předpoklad přístupu k atestační zkoušce

získání způsobilosti k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře,

absolvování specializované praxe v trvání 36 měsíců na akreditovaném pracovišti,

předložení záznamu o provedených výkonech (seznam léčených pacientů),

je doporučena pasivní i aktivní účast na domácích, event. i zahraničních vědeckých konferencích v oboru,

předložení odborné atestační práce (klinické, experimentální), která bude obsahovat úvodní

literární řešerši ze světové literatury a experimentální část (zpracování menšího úkolu z klinického nebo laboratorního výzkumu); místo experimentální části může být též kasuistická část s úplnou dokumentací léčených pacientů při řešení dané problematiky; téma práce zadává vedoucí školicího pracoviště během první poloviny specializačního vzdělávání,

pro atestační zkoušku si připraví dokumentaci 8 léčených pacientů, dokumentace bude úplná s psaným komentářem k problematice a průběhu léčby,

c) vlastní atestační zkouška

teoretická část - 3 odborné otázky, 1 otázku může nahradit obhajoba odborné práce nebo diskuse na odbornou problematiku spojenou s prezentovanou dokumentací (některé z 8 přinesených kazuistik),

praktická část - provedení praktického výkonu na pacientovi (obvykle nasazení zadaného aparátu),

analýza dokumentace ortodontického pacienta a stanovení plánu léčby (jde o dokumentaci jiného pacienta, než na kterém byl prováděn praktický výkon); je podrobně diskutována pravděpodobná problematika spojená s průběhem léčby.

6. Charakteristika činností, pro které absolvent specializačního vzdělávání získal způsobilost

Zubní lékař specializovaný v oboru ortodoncie získal způsobilost samostatně vykonávat všechny typy ortodontické léčby, včetně spolupráce s odborníky jiných oborů při řešení ortodontických anomálií specifických typů.

II.

ORÁLNÍ A MAXILOFACIÁLNÍ CHIRURGIE

oprava: [částka 7/2005](#)

1. Cíl specializačního vzdělávání

Specializační vzdělávání je určeno pro absolventy akreditovaného zdravotnického magisterského studijního programu zubní lékařství nebo stomatologie a jeho cílem je získání specializované způsobilosti osvojením potřebných teoretických znalostí a praktických dovedností v oblasti prevence, diagnostiky a terapie umožňujících samostatnou činnost specialisty v oboru orální a maxilofaciální chirurgie.

2. Minimální požadavky na specializační vzdělávání

Podmínkou pro přijetí do specializačního vzdělávání v oboru orální a maxilofaciální chirurgie je získání odborné způsobilosti k výkonu povolání zubního lékaře ukončením nejméně pětiletého prezenčního studia, které obsahuje teoretickou a praktickou výuku v akreditovaném zdravotnickém magisterském studijním programu zubní lékařství nebo stomatologie na lékařské fakultě.

Specializační vzdělávání se uskutečňuje při výkonu povolání zubního lékaře formou celodenní průpravy v rozsahu odpovídajícímu stanovené týdenní pracovní době podle [§83a](#) zákoníku práce.

Podmínkou pro získání specializace v oboru orální a maxilofaciální chirurgie je zařazení do

oboru, absolvování společného chirurgického základu a specializované praxe v minimální délce 6 let. Součástí této praxe je splnění minimálních podmínek pro samostatný výkon povolání zubního lékaře (§7 odst. 3 písm. b) v případě absolventů studijního programu stomatologie.

2.1 Povinný chirurgický základ – minimálně 24 měsíců praxe

a) povinná praxe v oboru

22 měsíců úvodní povinné souvislé praxe na lůžkovém oddělení všeobecné chirurgie (s minimálním počtem 50 lůžek se spektrem výkonů odpovídajících vzdělávacímu programu),

b) povinná doplňková praxe

2 měsíce na interním lůžkovém oddělení se spektrem výkonů odpovídajících vzdělávacímu programu,

c) účast na vzdělávacích aktivitách

povinný kurz Základní chirurgické postupy (po ukončení chirurgického základu a zakončený testem) - 1 týden,

povinný kurz Lékařská první pomoc - 3 dny,

povinný seminář Základy zdravotnické legislativy - 1 den,

doporučené jsou další odborné akce.

2.2 Vlastní specializovaný výcvik – minimálně 48 měsíců praxe

Postup do specializovaného výcviku je podmíněn splněním všech požadavků stanovených pro povinný chirurgický základ.

a) povinná praxe v oboru na oddělení orální a maxilofaciální chirurgie (lůžkovém oddělení) nebo na specializovaném klinickém pracovišti, z toho:

3 x 2 měsíce na akreditovaných pracovištích orální a maxilofaciální chirurgie (mimo mateřské pracoviště),

b) povinná doplňková praxe

2 měsíce - dětské lékařství,

2 měsíce - plastická chirurgie,

2 měsíce - anesteziologicko resuscitační péče,

1 měsíce - oftalmologie,

2 měsíce - otorinolaryngologie,

1 měsíc - neurochirurgie,

c) doporučená doplňková praxe

účast na školicích akcích v zahraničí (pořádá EACMFS),

d) účast na vzdělávacích aktivitách

aktivní či pasivní účast na 10 národních sympóziích, odborných pracovních dnech apod.

3. Rozsah požadovaných teoretických znalostí a praktických dovedností

3.1 Rozsah požadovaných teoretických znalostí a praktických dovedností prokazatelných na konci výcviku v rámci povinného chirurgického základu

Teoretické znalosti:

patogeneze, diagnostika a léčba (včetně operačních indikací) nemocí podléhajících zpravidla chirurgickému léčení, aby byl lékař ve specializačním vzdělávání schopen pod odborným vedením samostatně pracovat,

základy chirurgické anatomie,

základy chirurgické patofyziologie, zvláště znalost poruch elektrolytového a vodního hospodářství, problematiky hojení rány,

vyšetřovací metody v chirurgii, klinické a paraklinické,

předoperační vyšetření a obecná příprava k operaci,

asepse a antiseptiky,

chirurgické nástroje, zařízení operačního sálu, principy narkotizačních přístrojů,

anestezie: znalost vhodných kombinací farmak užívaných k premedikaci, znalost vlastností farmak užívaných k analgezii a místnímu znecitlivění, opatření při intoxikacích lokálními anestetiky, myorelaxancia, znalosti z celkové intravenózní a inhalační anestezie (včetně vedlejších a nežádoucích účinků),

kyslíková terapie,

způsoby ošetření při ztrátě vědomí včetně ošetření akutních intoxikací,

indikační kritéria a operační postupy u základních chirurgických onemocnění (apendix, kýly, cholelitiáza, varixy DK, tumory GIT, amputace končetin, odběry kožních a kostních

štěpů, apod.).

Praktické dovednosti:

evakuace ascitu,
punkce hrudníku a drenáž,
punkce močového měchýře,
rektoskopie včetně jednoduché probatorní excize,
místní znecitlivění, blokády (zvláště plášťová, vagosympatická, bederní),
základy celkového znecitlivění; zajištění a udržování průchodnosti dýchacích cest včetně intubace, kardiopulmonální resuscitace: umělé dýchání, nepřímá srdeční masáž, technika defibrilace,
ošetření jednoduchých poranění kostí a kloubů, včetně sádrovací techniky,
zavedení Kirschnerovy extenze,
ošetření nekomplikovaných ran (minimálně 50),
jednoduché kožní transplantace (kožní štěpy) (minimálně 5),
operace hlíz, flegmón, karbunklů a panaricií (minimálně 20),
amputace končetin, ošetřování amputačních pahýlů (minimálně 5),
operace volné a uskřínuté kýly tříselné, stehenní či pupeční (minimálně 15),
operace varixů (minimálně 5),
apendektomie (minimálně 15),
steh prasklého žaludečního vředu, steh žaludku a střeva (minimálně 3).

Praktické dovednosti musí být rozvíjeny na domácích, resp. specializovaných pracovištích pod vedením přednostů, kteří stvrzují průběh praktického výcviku, včetně závěrečného zhodnocení do logbooku.

3.2 Rozsah teoretických znalostí a praktických dovedností požadovaných na konci specializovaného výcviku

a) z vlastního oboru

vývoj orofaciální soustavy, základní histologická stavba tvrdých a měkkých tkání, současné fyziologické a patologické poznatky,
chirurgická anatomie hlavy a krku,
přehled o současných diagnostických metodách používaných v oboru, jejich význam a diagnostické možnosti,

předoperační příprava nemocného, místní a celkové pooperační komplikace, rehabilitace nemocných,
obecné zásady ošetřování ran včetně poranění cév, nervů a kostí,
problematika náhlých příhod v maxilofaciální chirurgii, život zachraňující výkony,
místní anestezie v maxilofaciální chirurgii,
problematika dentoalveolární chirurgie,
chirurgická a nechirurgická onemocnění temporomandibulárního kloubu,
základy anesteziologie a resuscitace,
zánětlivá onemocnění orofaciální oblasti,
choroby a traumatologie hlavových nervů, chirurgie bolesti,
diagnostika, terapie a prevence nádorových chorob orofaciální oblasti, prekancerózy, dispenzární péče, onkologická etika,
indikace a chirurgická terapie čelistních anomálií a obličejových deformit, systémová kostní onemocnění, endokrinní a metabolické poruchy s projevy na lebním skeletu,
klinika chorob paranasálních dutin,
klinika onemocnění slinných žláz, lymfatický syndrom krku,
traumatologie orofaciální oblasti (obličejová poranění mírová a válečná), úrazy v oblasti báze lební a mozku, polytraumatismy,
chirurgická předprotetická úprava čelisti,
speciální rentgenologie orofaciální oblasti,
základy dentální implantologie,
výživa nemocných,
projevy celkových chorob v dutině ústní, jejich diferenciální diagnostika a terapie,
AIDS,
základy kraniofaciální chirurgie,
principy estetické a rekonstrukční chirurgie obličeje a čelistí,

b) z oboru zubní lékařství – základní znalosti a praktické dovednosti v jednotlivých subdisciplínách oboru zubní lékařství

odstranění zubního kamene a úprava povrchu zubního kořene,
příprava a přenesení slizničního laloku,

provedení gingivektomie, indikace užití periodontálních laloků,
endodontické ošetření jedno- a vícekořenového zubu,
indikace a provedení jednotlivých výkonů endodontické chirurgie,
provedení nekomplikované extrakce zubů,
provedení extrakce zalomeného kořene a komplikované extrakce retinovaného zubu,
indikace a provedení punkční biopsie a diagnostické excize,
provedení replantace zubu včetně fixace replantovaného zubu, hemiextrakce zubního kořene, indikace a provedení implantace dentálního implantátu,
rekonstrukce poškozené zubní korunky s použitím moderních zubních materiálů,
provedení základní korekce dentálních ortodontických vad, úprava artikulace chrupu, diagnostika a návrh léčebného plánu skeletálních ortodontických vad,

c) z ostatních oborů – v oborech styčných

chirurgie - základní znalosti operační techniky, obvazová technika, základní lékařská první pomoc, terapie a prevence šoku,

plastická chirurgie - problematika rozštěpových vad; základy fyziologické operační techniky, zásady místních a lalokových přesunů v oblasti hlavy a krku; základy mikrochirurgické techniky,

anesteziologie a resuscitace - základy celkové anestezie a pooperační resuscitace; poruchy vodního a elektrolytového hospodářství, poruchy acidobazické rovnováhy; kardiopulmonální resuscitace,

otorinolaryngologie - problematika styčných oblastí, stavění krvácení v oblasti ORL, nádory a traumata ORL oblasti,

neurologie a neurochirurgie - záchvatovitá onemocnění, poruchy vědomí, nádory a cévní malformace v oblasti báze lební; komoce a kontuze mozku, diferenciální diagnostika obličejových algii,

vnitřní lékařství - základní znalost interních onemocnění, která vyžadují neodkladné lékařské ošetření zejména ve vztahu k chirurgickým výkonům a jejich terapii,

oftalmologie - poranění oka, orbity a okolí, styčná problematika včetně onkologie orbity,

dermatovenerologie - etiologie, diagnostika a terapie kožních chorob s klinickými projevy v orofaciální oblasti,

posudkové lékařství - povinnosti lékaře při vystavování legitimace a posuzování pracovní neschopnosti; zásady posuzování invalidity, lázeňská péče, odškodnění bolestného a ztížení společenského uplatnění,

základy medicíny katastrof:

válečná poranění úst, čelistí a obličeje,
neodkladná lékařská pomoc při polytraumatech a zasažení zbraněmi hromadného ničení,
nemoc ze záření a terapie mixtů,
zásady organizace a třídění se zřetelem k odsunu raněných,
zásady organizace při hromadných poraněních, traumatologický plán.

4. Všeobecné požadavky

Absolvent specializačního vzdělávání:

dosáhne potřebné úrovně schopností pro komunikaci s pacienty, příbuznými i spolupracovníky,
má základní znalosti posudkového a revizního lékařství, lékařské etiky, právních předpisů ve zdravotnictví, organizace zdravotnické služby a ekonomiky zdravotnictví, osvojí si provozní a administrativní činnosti a management týmové práce, osvojí si základy počítačové techniky jako prostředku pro ukládání a vyhledávání dat, odborných informací a komunikace.

5. Hodnocení specializačního vzdělávání

a) průběžné hodnocení školitelem/primářem - záznamy o absolvované praxi a školicích akcích v průkazu odbornosti, záznamy o provedených výkonech v logbooku. Celkové hodnocení školitelem na konci povinného chirurgického základu,

b) předpoklad přístupu k atestační zkoušce

získání způsobilosti k samostatnému výkonu povolání zubního lékaře,

absolvování požadované praxe, výkonů během povinného chirurgického základu (samostatné provedení nebo asistence),

absolvování kurzu Základní chirurgické postupy úspěšně ukončeného písemným testem a dalších školicích akcí (viz [2.2 c, d](#)),

předložení seznamu předepsaných operačních výkonů (záznam v logbooku),

vypracování písemné práce na zadané téma v rozsahu maximálně 15 standardních stran,

c) vlastní atestační zkouška

teoretická část - 3 odborné otázky,

praktická část - praktické provedení některého z výkonů uvedených v logbooku.

6. Charakteristika činností, pro které absolvent specializačního vzdělávání získal způsobilost

Absolvent specializačního vzdělávání v oboru orální a maxilofaciální chirurgie je schopen samostatně provádět všechny výkony související s odbornou způsobilostí zubního lékaře a specializovanou způsobilostí v orální a maxilofaciální chirurgii a dále a dohodnuté spektrum výkonů v oborech plastické chirurgie, otorinolaryngologie, oftalmologie, dermatovenerologie a chirurgie.

MUDr. Dalibor Štembera, v. r.

náměstek ministryně

EPIS